

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 767
van **STEVEN COENEGRACHTS**
datum: 19 maart 2021

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Omgevingsvergunningsaanvraag - Arrest Raad voor Vergunningsbetwistingen (RvVb) inzake MER-screening

In een recent arrest van 4 augustus 2020 (met nummer A-1920-1078) besliste de Raad voor Vergunningsbetwistingen dat het ontbreken van een project-MER (milieueffectrapport) of een ontoereikende screening noodzakelijk tot een weigering moet leiden in beroep. Met deze uitspraak wijst de Raad op de samenhang van de project-MER-screeningsnota en de ontvankelijkheid en volledigheid van een omgevingsvergunningsaanvraag. De Raad stelt in het arrest dat de screeningsnota inhoudelijk voldoende 'toereikend' moet zijn om tot een volledige omgevingsvergunningsaanvraag te komen. Met andere woorden, een ontoereikende project-MER-screeningsnota leidt tot de onvolledigheid van de omgevingsvergunningsaanvraag, wat aldus de Raad niet te herstellen valt.

In de memorie van toelichting bij het Omgevingsvergunningsdecreet staat dat het de uitdrukkelijke bedoeling was van de decreetgever om de vergunningverlenende overheid in graad van beroep identiek dezelfde bevoegdheden te geven om fouten recht te zetten via een lus als de overheid in eerste aanleg. Verder wordt ook uitdrukkelijk het ontbreken van een MER-screeningsnota vermeld.

Memorie van Toelichting, Parl.St. VI Parl. 2013-2014, nr. 2334/1, 29-30:

"Afdeling 6. Administratieve lus

Artikel 11

De bevoegde overheid krijgt, zowel in eerste aanleg als in beroep, de mogelijkheid om te verhelpen aan een onregelmatigheid die zich tijdens de procedure heeft voorgedaan, bijvoorbeeld in verband met het openbaar onderzoek of de in te winnen adviezen of ook nog het gebrek aan project-m.e.r.-screeningsnota bij de vergunningsaanvraag.

Andere voorbeelden van een onregelmatigheid die kan leiden tot een vernietiging van de beslissing zijn een niet correcte bekendmaking van de vergunningsaanvraag of het ontbreken van een verplicht advies.

Zo kan een nieuw openbaar onderzoek worden bevolen naar aanleiding van klachten over het incorrect aanplakken, bij een foutieve omschrijving van het voorwerp van de aanvraag of de locatie in het bekendmakingsformulier, bij wijzigingen aan het aanvraagdossier inzonderheid de bouwplannen, enz.

Een advies kan opnieuw worden ingewonnen wanneer de beoordeling berust op een foute aanname van gegevens uit de vergunningsaanvraag, essentiële gegevens aan het oordeel van de adviesinstantie waren onttrokken, enz.

Hierdoor kan vermeden worden dat de procedure ab initio moet worden overgedaan zonder inbreuk te doen op de procedurele garanties van advies en inspraak. Het is de overheid (college, deputatie, Vlaamse Regering of gewestelijke omgevingsambtenaar) die gevat is om in het dossier een beslissing over de vergunningsaanvraag en/of het beroep te nemen die de onregelmatigheid kan vaststellen en de procedure kan hernemen (vervolledigen dossier, nieuwe bekendmaking, advieswinning). Gelet op het devolutief karakter van het beroep kan ook de in laatste aanleg bevoegde overheid de in eerste aanleg gemaakte procedurefouten herstellen.

Als de onregelmatigheid niet kan worden hersteld voor het verstrijken van de verlengde beslissingstermijn volgt de stilzwijgende beslissing (weigering in eerste aanleg; verwerping beroep en beslissing in laatste aanleg). Het toepassen van de administratieve lus vindt dus plaats binnen de procedure.”

De Raad voor Vergunningsbetwistingen treedt met het arrest dus in feite buiten zijn rechtsprekende bevoegdheid als men zegt dat de deputatie met een reparatie de bevoegdheid van het college in dezen zou schenden. Het is in strijd met de duidelijke bewoordingen van het Omgevingsvergunningsdecreet en de heel expliciete bedoelingen van de decreetgever.

1. Is de minister op de hoogte van de geschetste problematiek en de verwarring die de Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft gecreëerd met betrekking tot het toepassen van de administratieve lus?
2. Hoe beoordeelt de minister het arrest?
3. Welke mogelijkheden ziet de minister om hieraan te remediëren en de Raad voor Vergunningsbetwistingen te wijzen op de fout? Heeft het decreet in dezen nog steeds voorrang op de rechtspraak?

ANTWOORD

op vraag nr. 767 van 19 maart 2021

van **STEVEN COENEGRACHTS**

1. Ik ben op de hoogte van de aangehaalde rechtspraak.
2. Ik kan de rechtspraak van de RvVb niet volgen in deze dat zij zou leiden tot het feit dat de administratieve lus nooit toegepast kan worden in geval van een gebrekkige screening. Zo oordeelde de RvVb recentelijk (arrest van 12 november 2020 RvVb-A-2021-0250) dat de onvolledigheid van een aanvraagdossier bij gebrek aan een project-m.e.r.-screening 'een onoverkomelijke legaliteitsbelemmering vormt'. Ik heb tegen dit arrest cassatie aangetekend bij de Raad van State.

In de memorie van toelichting van het Omgevingsvergunningendecreet staat inderdaad ook het voorbeeld van het gebrek van de project-mer-screeningsnota. De decreetgever had dus wel degelijk de bedoeling om het gebrek aan screening recht te zetten via administratieve lus. In de bepalingen van het Omgevingsvergunningendecreet wordt daarbij geen onderscheid gemaakt tussen de toepassing van de lus in eerste of laatste aanleg. Hierbij wordt tevens gewezen op het devolutief karakter van het administratief beroep waardoor ook de in laatste aanleg bevoegde overheid de in eerste aanleg gemaakte procedurefouten kan herstellen.

3. Zie antwoord op vraag 2.

De RvVb heeft haar eigen interpretatie van het Omgevingsvergunningendecreet, het is aan de Raad van State om in cassatie te oordelen of de RvVb correct heeft geoordeeld.

Ik ben dan ook van mening dat de mogelijkheid om via een administratieve lus tijdens de procedure tot een oplossing te komen maximaal benut moet kunnen worden. Men kan dus blijven gebruik maken van artikel 13 van het Omgevingsvergunningendecreet.